

Szegedi Ítéltábla
Bf.I.337/2022/24.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2022. november 23. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószer birtoklásának büntette miatt vádlott1 ellen indult büntetőügyben a Szegedi Törvényszék 2022. március 18. napján kihirdetett 6.B.1704/2021/18. számú ítéletét *helybenhagyja*.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli az általa 2022. március 19. napjától 2022. november 23. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A fellebbezési eljárás során felmerült 460.195,- (négy százhatvanezer-százkilencvenöt) forint bűnügyi költségből a vádlott 109.124,- (százkilencezer-százhuszonnégy) forint bűnügyi költség megfizetésére köteles a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint, míg a fennmaradó 351.071,- (háromszázötvenegyezer-hetvenegy) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Szegedi Törvényszék fenti számú ítéletével a 2020. december 18. napjától őrizetben volt, majd 2020. december 19. napjától letartóztatásban lévő vádlott1 vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklásának büntetéseben [Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés c) pont], ezért őt 6 év szabadságvesztésre és 6 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani és megállapította, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a vádlott által 2020. december 18. napjától 2022. március 18. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat, hogy az eljárás során felmerült 4.251.623,- forint bűnügyi költségből fizessen meg

2.603.516,- forintot, míg megállapította, hogy a fennmaradó 1.648.107,- forint bűnügyi költséget a Magyar Állam viseli.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

az ügyész a vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának fegyházban történő megállapítása, valamint a vádlott Magyarország területéről hosszabb időtartamra történő kiutasítása,

a vádlott és védője a kiszabott büntetés enyhítése érdekében, a szabadságvesztés tartamát és a kiutasítás tartamát érintően.

[3] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.119/2022/8. számú átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezést változatlanul fenntartva az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

[4] Indítványozta, hogy a bejelentett fellebbezések irányára tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét korlátozottan bírálja felül a Be. 590. § (3), (5), (5a) és (7) bekezdésében írtak szerint.

[5] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket nem maradéktalanul vette számba és azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte. Így a nem jogerős ítélettel kiszabott szabadságvesztés tartama nem igazodik megfelelően a cselekményét haszonszerzési céllal megvalósító vádlott terhére rótt bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyához és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességhez. A vádlott cselekményét a súlyosabb minősítést megalapozó hatóanyagtartalmat lényegesen, több mint másfélszer meghaladó kábítószerre követte el, amely tény további súlyosító körülményként indítványozott értékelni. Az ügyészség véleménye szerint az elsőfokú bíróság túlzott nyomatékot tulajdonított a megállapított enyhítő körülményeknek, így a kiszabott szabadságvesztés tartama eltúlzottan enyhe, az nem alkalmas arra, hogy akár a vádlottat, akár más bűncselekmény elkövetésétől visszatartsa.

[6] Kifogásolta, hogy a törvényszék a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztés végrehajtását eggyel enyhébb, börtön fokozatban határozta meg.

[7] Véleménye szerint a külföldi állampolgár vádlottnak, aki az országba a jelentős tárgyi súlyú bűncselekmény elkövetése céljából érkezett, számolnia kellett a lebukás veszélyével, miként azzal is, hogy az általa elkövetett bűncselekményt minden állam, így Magyarország is szigorúan, szabadságvesztéssel bünteti. Mindezek összességében a vádlott vonatkozásában nem indokolják a szabadságvesztés eggyel enyhébb fokozatban történő végrehajtását.

[8] Álláspontja szerint a kiutasítás tartama nem igazodik megfelelően a vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösségi körülményekhez, ezért annak súlyosítását is indokoltnak tartotta. Az elkobzással kapcsolatos rendelkezések törvényesek, a bűnügyi költség tekintetében hivatkozott arra, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalát követően további bűnügyi költség keletkezett az ügyben, az elkobozni rendelt gépkocsi tárolásával összefüggésben. Ezen összeg megfizetésére indítványozta kötelezni a vádlottat.

[9] Összességében indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg akként, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és kiutasítás tartamát súlyosítsa, a szabadságvesztést fegyházban rendelje végrehajtani, a vádlottat kötelezze további 28.448,- forint bűnügyi költség megfizetésére, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[10] A vádlott védője írásban indokolt fellebbezésében továbbra is fenntartotta a kiszabott büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezését és arra hivatkozott, hogy a

bíróság nem vette figyelembe kellő súllyal az enyhítő körülményeket. A teljeskörű, bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást, azt, hogy a vádlott megbánta a bűncselekmény elkövetését, továbbá, hogy Magyarországon büntetlen előéletű, valamint, hogy idős és beteg édesanyjáról, illetve nagykorú, továbbtanuló gyermekéről gondoskodik. További enyhítő körülmény a jelentős időmúlás, mert a bűncselekmény elkövetése óta már több mint két év eltelt. Kérte az ügyészség fellebbezésével szemben a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára vonatkozó rendelkezés helybenhagyását, figyelemmel a Szegedi Ítéltábla ítélkezési gyakorlatára is. Összességében kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kiszabott büntetés enyhítését, rövidebb tartamú szabadságvesztés és rövidebb tartamú kiutasítás kiszabását.

[11] Az ítélőtábla a fellebbezéseket egyik irányban sem ítélte alaposnak.

[12] Jelen ügyben a fellebbezések bejelentésére a vádlott terhére, illetve javára, a kiszabott büntetés súlyosítása, illetve enyhítése érdekében került sor [Be. 583. § (3) bekezdés a) pont]. A Be. 590. § (3) bekezdése szerint, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül.

[13] A Be. 590. § (5) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) és (4) bekezdésében meghatározott esetben az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálja

a) az elsőfokú bírósági eljárást és ennek során vizsgálja azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a Be. 607. § (1) bekezdés, 608. § (1) bekezdés, illetve 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni,

b) a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni,

c) a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést, továbbá

d) a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezést.

[14] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be.

[15] A Be. 606. § (3) bekezdése szerint, amennyiben az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapul, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye.

[16] Az ítélőtábla e jogszabályi keretek között elvégzett, korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az előkészítő ülést a perrendi szabályokat megtartva, a Be. LXXVI. Fejezetében részletezett eljárási szabályoknak megfelelően folytatta le, az ítélet írásba foglalásakor a jogi indokolás terjedelmét illetően a Be. 562. § (2) bekezdése és az 564. § (4) bekezdése szerint járt el. Megjegyzi ugyanakkor az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást nem teljesen a vádirati tényállásnak megfelelően állapította meg, abból azonban helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és a terhére rótt bűncselekmény minősítése is törvényes.

[17] A vádirati tényállás szerint a vádlottól lefoglalt növényi anyagok mért kábítószer tartalma (totál-THC tartalma) 1.921 ($\pm$ 174) gramm. Azaz nem legkevesebb 1.921 gramm, hanem legkevesebb 1.747 gramm volt a lefoglalt növényi anyagok kábítószer tartalma.

[18] Ez az eltérés a bűncselekmény minősítését nem befolyásoló mértékű volt, mert ha azt befolyásolta volna, akkor a másodfokú bíróságnak a Be. 608. § (1) bekezdés h) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül kellett volna helyeznie. Erre figyelemmel látta indokoltnak az ítéltábla észlelni és megjegyezni ezt az eltérést.

[19] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során a bűnösségi körülményeket nagyrészt helyesen állapította meg, azt a másodfokú bíróság csupán annyival egészítette ki, hogy az ítélet indokolás [28] bekezdésében hivatkozott azt a tényt, hogy a vádlott külföldi állampolgár, aki a magyar nyelvet nem ismeri, az enyhítő körülmények körébe emeli az 56/2007. BK vélemény 12. pontja alapján, hiszen a büntetés kiszabása során irányadó körülményekre tekintettel került sor arra, hogy a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozatban rendelte végrehajtani a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést.

További enyhítő körülményként értékelte az ítéltábla, hogy a vádlott közel két éve van letartóztatásban.

[20] Az így helyesbített bűnösségi körülményekre is tekintettel a másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság arányos büntetést szabott ki a vádlottal szemben, amely büntetés igazodott a vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokához, valamint a felsorolt enyhítő és súlyosító körülményekhez, ezért az ítéltábla sem a kiszabott büntetés súlyosítását, sem annak enyhítését nem tartotta indokoltnak.

[21] Helyesen hivatkozott arra a törvényszék, hogy a középértéktől a vádlott javára jelentősen eltérve állapította meg a szabadságvesztés tartamát, elmulasztotta azonban rögzíteni, hogy az ügyészség az előkészítő ülésen a bűncselekmény elkövetésének beismerése esetére indítványozta a vádlottal szemben hét év hat hónap fegyházbüntetés és hét év Magyarország területéről történő kiutasítás kiszabását (elsőfokú ítélet [24] bekezdése). Az elsőfokú bíróság az ügyészség által indítványozott büntetéstől a vádlott javára tért el, a büntetés súlyosítását azonban a figyelembe vett súlyosító körülmények száma és nyomatéka nem indokolja.

[22] Nem osztotta a másodfokú bíróság az ügyészség azon álláspontját, mely szerint indokolt súlyosító körülményként értékelni, hogy a vádlott a súlyosabb minősítést megalapozó hatóanyag tartalmát lényegesen – több mint másfélszer – meghaladó kábítószerre követte el a bűncselekményt, tekintve, hogy a különösen jelentős mennyiségnek nincs felső határa és nincs következetes bírói gyakorlat abban a kérdésben, hogy mi az az alsó határt meghaladó mennyiség, amely súlyosító körülményként értékelendő.

[23] Az ítéltábla a szabadságvesztés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezést sem találta alaposnak, mert az elsőfokú bíróság a bűncselekmény tárgyi súlyához és a bűnösségi körülményekhez igazodva szabta ki a büntetést, melynek lényeges enyhítése veszélyeztetné a büntetési célok megvalósulását.

[24] Az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, mely szerint a vádlottal szemben indokolt a Btk. 35. § (2) bekezdésének az alkalmazása. Helyesen hivatkozott e körben az elsőfokú bíróság a Szegedi Ítéltábla gyakorlatára, melyet a másodfokú bíróság kiegészített azzal, hogy a Szegedi Ítéltábla Bf.I.532/2020/15., illetve Bf.I.27/2020/23. számú határozataiban is követte ezt a gyakorlatot. Így az ítéltábla a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának fegyházban történő megállapítására irányuló ügyészségi fellebbezést is alaptalannak ítélte.

[25] A bűncselekmény tárgyi súlyára és a kiszabott szabadságvesztés tartamára tekintettel az ítéltábla arányosnak ítélte a külföldi vádlott kiutasításának tartamát, ezért a

kiutasítás tartamának súlyosítása iránt előterjesztett ügyészégi fellebbezést szintén alaptalannak találta.

[26] A törvényszék a feltételes szabadságra bocsátás időpontja, a bűnjelekről történő rendelkezés és a bünygyi költség viselésére vonatkozó rendelkezések tekintetében is a törvénynek megfelelően határozott.

[27] A fent részletezetteköl következik, hogy az ítéltábla a bejelentett fellebbezéseket nem találta alaposnak, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[28] A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétöl a másodfokú ügydöntő határozat meghozataláig előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

[29] A fellebbezési eljárás során felmerült bünygyi költség tekintetében az ítéltábla a vádlottat a Be. 613. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Be. 574. § (1) bekezdésére is, kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült 109.124,- forint bünygyi költség megfizetésére (gépjármű tárolási díja és kirendelt védő díja), míg 351.071,- forint vonatkozásában (fordítási díjak) megállapította, hogy azt a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján az állam viseli.

[30] A végzés ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése alapján fellebbezésnek helye nincs.

Szeged, 2022. november 23.

Dr. Benedek Tibor s. k.
a tanács elnöke

Dr. Katona Dorottya s. k.
előadó bírő

Sefta Márta dr. s. k.
bírő

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.337/2022/24. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 6.B.1704/2021/18. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős.

Szeged, 2022. november 23.

Dr. Benedek Tibor s. k.
a tanács elnöke